

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.074/2023/4.

A felperes:

(felperes neve) (tartózkodási helye: alperesi bv. intézet)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

dr. Török Viktória ügyvéd ((cím).)

Az alperes:

(alperesi bv. intézet) (címe)

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Némethy Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Némethy Barbara ügyvéd, iroda címe)

A per tárgya:

Személyiségvédelmi igény

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék 1.P.20.226/2022/10.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma:

Felperes, 1.P.20.226/2022/11.

Í T É L E T

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

A meg nem fizetett 1.040.000 (egymillió-negyvenezer) Ft másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 190.500 (százkilencvenezer-öttszáz) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

[1] A felperes 2005. június 20. óta – megőrzésre szállításainak időtartamait leszámítva – az alperesi bv. intézetben tölti jogerős szabadságvesztés büntetését.

[2] Az alperes zárkaiban 1998-ra kiépítették a zárkaajtók fölött, illetve a zárkák közepén az éjszakai ellenőrzés céljára szolgáló lámpákat, amelyek a normál világításnál kisebb fényerejűek. A kiépítést követően a lámpákat folyamatosan korszerűbb, ún. HESS-lámpákra kezdték cserélni, azonban vannak zárkák, ahol a csere még nem zajlott le.

[3] A zárkák éjszakai ellenőrzését 20.00 és 5.00 óra között úgy folytatják le, hogy a körletfelügyelő az éjszakai világítás gombját pár másodpercre lenyomja, ezalatt elvégzi a zárkavizsgálatot, majd a gomb elengedésével a lámpa kialszik. Korábban az ellenőrzések 30-45 percenként történtek, később a zsúfoltság csökkenése és az új kamerarendszer kiépítése eredményeként az ellenőrzések közötti időtartam növelhető volt. A jelenlegi előírás szerint az egyes zárkaellenőrzések között két óránál hosszabb idő nem telhet el. Az ellenőrzések célja – egyebek mellett – a fogvatartottak egymás sérelmére elkövetett, valamint önkárosító cselekményeinek megelőzése, a szökés megakadályozása.

[4] A felperes 2019. szeptember 9-én jelentett be kárigényt az alperesnél, melyben kifogásolta, hogy 2006 februárja óta az elhelyezésére szolgáló zárkában nem volt HESS-lámpa felszerelve, így az éjszakai zárkaellenőrzés során a normál világításra szolgáló lámpát kapcsolták fel. Arra hivatkozott, hogy a HESS-lámpát csak 2019. május 10-én szerelték fel, emiatt az addig eltelt 13 évben a pihenése nem volt biztosított, a lámpakapcsolgatást nem tudta megszokni. Az alperes 2019. november 7-én kelt 30.528-12/982-4/2019. számú határozatában a felperes kártérítési igényét elutasította.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme, az elsőfokú bíróság megelőző eljárásban meghozott ítélete és az ítéltábla végzése

[5] A felperes a 2019. december 12-én előterjesztett keresetében kérte megállapítani: az alperes megsértette a testi és szellemi egészséghez, a nyugodt pihenéshez és az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 13 éven keresztül zavarta az éjszakai pihenését, mert éjszakánként 16 alkalommal 60-100 W erősségű izzót kapcsolt fel a zárkaellenőrzés során. Kérte továbbá kötelezni 13 000 000 Ft nemvagyoni kártérítés és a felmerült költségei megfizetésére is.

[6] Keresete indokaként előadta, hogy 2006. február 7. és 2019. május 9. között az elhelyezésére szolgáló zárkákban nem volt kiépítve az éjszakai megfigyelést biztosító 25 W teljesítményű HESS-lámpa, az ellenőrzéseket 60-100 W-os égőkkel végezték. Állította, hogy ezeket éjszakánként 20.00 órától 5.00 óráig általában félóránként ismételték, ekkor a lámpát 5-10 másodpercre felkapcsolták, megzavarva nyugodt alvását, amelynek következtében az újabb ellenőrzésig nem tudott pihenni, aludni. Kiemelte: a házirend tiltja a szem eltakarását, árnyékolását, ezért nem tudta kivédeni az erős fényhatást. Az ellenőrzésnek ez a módja frusztráltabbá, idegesebbé tette, állandó fáradtságot érzett, ellenséges viselkedésűvé vált. Keresete jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 76. §-ára, 84. § (1) bekezdés e) pontjára, 339. § (1) bekezdésére, 355.

§ (1) bekezdésére, Magyarország Alaptörvénye II. cikkére és XX. cikk (1) bekezdésére, az Európa Tanács Rec. (2006.) 2. sz. ajánlására, valamint a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. tv. (a továbbiakban: Bv. tv.) rendelkezéseire hivatkozott.

[7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[8] Elsődlegesen azzal védekezett, hogy a felperes igénye a 2014. december 12-ét megelőző időszakra elévült, az bírósági úton nem érvényesíthető.

[9] Érdemben arra hivatkozott, hogy nem tanúsított jogsértő magatartást, mert az éjszakai zárkaellenőrzéssel jogszabályi kötelezettségének tett eleget. Megítélése szerint a felperes megsértette az együttműködési kötelezettségét, mert csak 2019 szeptemberében jelezte a problémáját. Ezzel megszegte a büntetés-végrehajtási intézetben fogvatartott elítéltekkel és egyéb jogcímen fogvatartottakkal kapcsolatos kártérítési eljárás szabályairól szóló 12/2014. (XII.16.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésében foglaltak szerinti haladéktalan tájékoztatási kötelezettségét is. Nem tekinthető haladéktalan igényérvényesítés a keresetnek a jogsértő magatartás 2019. május 9-i megszűnésétől számított 4 hónapon túli előterjesztése. A felperes nem bizonyította, hogy milyen nemvagyoni sérelem, vagy hátrány érte, ezért kártérítési igénye megalapozatlan. Nem bizonyított, hogy az alperes magatartása miatt nem tudta magát kipihenni, ellenségesebbé vált, személyisége negatívan változott. Állításait cáfolja, hogy esztergályosként a munkáját folyamatosan magas színvonalon, balesetmentesen végezte, magatartásával nem volt probléma és személyisége sem változott. Annak alátámasztásaként, hogy az éjszakai ellenőrzésekkel jogszabályi kötelezettségének tesz eleget, hivatkozott a Bv. tv. 7. § (1), 98. § (1), 100. § (1) és (2), a 133. § (1) és (2) bekezdésére, a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19.) IM rendelet 2. §-ára, 5. § (1) és (2), 49. § (1)-(4) bekezdésére, a 26/2015. (III.31.) OP szakutasítás 471. pontjára, továbbá az alperes parancsnokának a fogvatartottak elhelyezésére szolgáló helyiségek ellenőrzéséről szóló 30.528-3/18/2015. számú intézkedésének 7. és 10. pontjaira.

[10] A Szegedi Törvényszék 1.P.21.580/2019/15. számú ítéletében a keresetet elutasította.

[11] A felperes fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.404/2020/5. számú végzésében az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és ugyanezt a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Végzése indokolásában előírta annak vizsgálatát, hogy az éjszakai ellenőrzés a felperes által állított módon valósult-e meg, és az okozott-e a számára személyiségi jogsérelmet. Szükségesnek ítélte a felperes felhívását bizonyítási indítványai előterjesztésére az éjszakai ellenőrzések állított módjára, majd ennek alapján annak vizsgálatára, hogy a hivatkozott személyiségi jogsértés bekövetkezett-e.

[12] A megismételt eljárásban a felperes keresetét fenntartotta.

[13] Az alperes ellenkérelmét fenntartotta, hangsúlyozta, hogy az intézet valamennyi zárkájában a '90-es évek végén kiépítésre került az éjszakai ellenőrzést szolgáló rendszer, melyet a tanúk nyilatkozatai is alátámasztanak.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[14] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletében a keresetet elutasította. Kötelezte felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 950.000 Ft perköltséget, míg a meg nem fizetett 280.000 Ft eljárási illetéket az állam viseli.

[15] A bizonyítási eljárásban meghallgatott tanúk vallomásait értékelve arra a következtetésre jutott, azok nem igazolták azt a felperesi állítást, hogy az alperes az éjszakai ellenőrzést a

zárvilágítás használatával folytatta. Mind a műhelyvezető (tanú 1. neve), mind (tanú 2. neve) tanú azt adta elő, hogy az alperesnél már 1996-1998-ra valamennyi zárkában kiépült az éjszakai ellenőrzés céljára szolgáló ún. HESS-lámpa, mely a zárvilágítástól elkülönült, kisebb fényerejű világítótest. A zárkaellenőrzések ezzel kerültek lefolytatásra. Az éjszakai ellenőrzéshez a zárvilágítás kizárólag akkor kerül használatra, ha a fogvatartottak részéről az éjszakai ellenőrzésre szolgáló világítótest megrongálásra kerül. A világítótestek az évek során szakaszosan, a zárkafelújítások alkalmával különböző ütemben modernebb fénycsövekre lettek cserélve, de még mindig van olyan zárka, ahol a korábbiakban kialakított HESS-lámpa működik. Megfelel a valóságnak, hogy az ellenőrzések 30-45 perc gyakorisággal történtek, melyet az intézetben fogvatartott jelentős számú erőszakos bűnelkövető, valamint a rendkívüli túlszűfoeltság indokolt. A zsűfoeltság csökkenésével és a biztonsági rendszerek korszerűsítése folytán lehetővé vált a fogvatartottak ritkább éjszakai ellenőrzése. (tanú 3. neve) tanúvallomása szerint 2012. októberétől 2022. februárjáig tartózkodott az alperesi intézetben, 2018-2019-ben karbantartóként a házi műhelyben dolgozott és ebben az időszakban villanyszerelési munkát is végzett. Előadta, 2018. előtt villanyszerelést nem végzett, de elmondta, látott olyan megoldást több zárkában is, hogy a gömb lámpára rá volt helyezve egy másik izzó, ilyen azonban nem volt minden zárkában. Általánosságban mondta el, hogy a zárvilágítás egy 60 W-os izzó volt, mely nagyon gyenge fényt adott, ezzel végezték az éjszakai ellenőrzést is. A lámpatestek neoncsövekre kerültek cserélésre. A csere indoka egyebek mellett az volt, hogy a korábbi izzók nagyon gyenge fényt adtak.

[16] A tanúvallomásokból nem állapítható meg, hogy az éjszakai ellenőrzések nagy fényerejű világítótesttel történtek. Az alperes tanúként kihallgatott alkalmazottai egybehangzóan arról nyilatkoztak, hogy 1996-98-ra valamennyi zárkában kialakításra került a HESS-lámpa különféle konstrukcióban, mely az évek során folyamatosan cserélésre, korszerűsítésre került. (tanú 3. neve) 2018. előtt nem végzett villanyszerelési feladatokat, azt követően részt vett a régi lámpatestek korszerűbbre cserélésében, ezért a megelőző időszakra a felperes elhelyezésére szolgáló zárkában alkalmazott világításra nyilatkozatot tenni nem tudott, nem volt a felperes zárkatársa. Vallomása nem támasztotta alá azt a felperesi előadást sem, hogy 100 W-os égők voltak a zárkában, mert állítása szerint 60 W-os égők voltak és cseréjüket részben az indokolta, hogy ezek nagyon gyenge fényt adtak. Megjegyezte, a felperes állításának bizonyítása már nem is lehetséges, mert nyilatkozata szerint is zárkájában a lámpatest 2019. május 9. napján lecserélésre került. A felperes csak ezt követő négy hónappal utóbb terjesztett elő igényt, azt megelőzően ezzel kapcsolatos sérelmeit semmilyen módon nem jelezte, ezért nem áll rendelkezésre a tanúvallomásokon kívül egyéb adat az alkalmazott fényforrásra.

[17] Ezen túl a személyiségi jogsértést kizárja a jognak az adott személyiségi jogot sértő magatartásra való felhatalmazása. Okfejtése szerint az éjszakai zárkaellenőrzés az alperes jogszabályi kötelezettsége, a jogszabályi felhatalmazás pedig – ha közhatalmat gyakorló szerv a rá irányadó jogszabályok keretei között jár el – személyiségi jogsértését kizárja. A fogvatartás törvényes végrehajtásához szükséges rendfenntartás körében utalt a Bv. tv. 47. § (1) és 49. § (1) bekezdésére, amelyek részletesen szabályozzák a fogvatartottak éjszakai zárkaellenőrzését. Életszerűtlennek ítélte, hogy 13 év alatt a felperes elhelyezéséül szolgáló különböző zárkákban mindenhol ugyanolyan erősségű izzóval történjen az ellenőrzés és a felperesnek mindig ugyanolyan zavaró hatást okozzon. Ha ez így volt, különösen érthetetlen, hogy a felperes ebben az időszakban ezzel kapcsolatos panaszt egyetlen alkalommal sem jelzett. A felperes részéről a panasztétel elmaradása is azt támasztja alá, hogy az éjszakai ellenőrzések a szükséges mértékben, a legkisebb zavarással történtek, mely esetben a jogellenesség az alperes részéről nem állapítható meg. Ezért a személyiségi jogsértés

megállapítása is kizárt, melynek hiányában sem objektív, sem szubjektív szankció nem alkalmazható azon túl, hogy a felperes nemvagyoni hátrányt sem igazolt.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[18] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereseti kérelmének történő helytadást, másodlagosan annak a Pp. 381. §-a alapján hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

[19] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság lényeges eljárásjogi és anyagi jogi szabályokat is megsértett. Felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (1) bekezdése alapján eljárásjogi felülvizsgálatot, másfelől a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja alapján anyagi jogi szempontú felülbírálatot kért.

[20] Érvelésként előadta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem tisztázta, figyelmen kívül hagyta az általa és (tanú 3. neve) tanú által előadottakat, téves jogkövetkeztetést vont le, nem tett eleget tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének.

[21] Részletes előadást tett keresetlevelében és beadványaiban az őt ért sérelmekről, amelyeket személyes meghallgatásakor előadni és megerősíteni tudott volna. Bizonyítási indítványa mind tanúmeghallgatás, mind szakértői bizonyítás is volt e körben, amit az elsőfokú bíróság indokolatlanul figyelmen kívül hagyott. Nem vette figyelembe azt sem, hogy nem normálhelyezettű felperes, akinek korlátlanul állnak információk, bizonyítási lehetőségek a rendelkezésére és az a speciális helyzet megnehezítette, hogy jogairól információt szerezzen, azokról az alperes őt nem tájékoztatta.

[22] Az alperessel a Bv.tv. hatálya alá tartozó jogviszony jött létre, és az alperesnek joga volt a rend fenntartása érdekében az éjszakai ellenőrzésre. Ez azonban nem haladhatta meg a szükséges mértéket, az erre szolgáló HESS-lámpa mellett is elvégezhető volt. Az elsőfokú bíróság meg sem vizsgálta a tanúk vallomásaival igazolható állítását, hogy a zárkában, ahol el volt helyezve, nem volt HESS-lámpa, hanem a zárka normál világításához használt 60-100 W-os lámpa került éjszakánként 16 alkalommal felkapcsolásra. E körben elfogadta az alperes bizonyítékkal alá nem támasztott, a valóságnak meg nem felelő előadását, hogy külön kiépített HESS-lámpák mellett végezték az ellenőrzést.

[23] Az elsőfokú bíróság valósnak fogadta el, hogy az alperes valamennyi zárkájában 1998-ra kiépítésre került az éjszakai ellenőrzés céljára szolgáló lámpa, amely nem felel meg a valóságnak, a jelenlegi tartózkodási helyeként szolgáló zárkában a mai napig ilyen lámpa felszerelve nincs.

[24] 2019. májusában került felszerelésre a zárkában a 25 W teljesítményű HESS-lámpa, másrészt 2020. májusától az ellenőrzés szabályai is változtak.

[25] (tanú 3. neve) tanúvallomása azt támasztotta alá, hogy nem voltak kisebb fényerejű lámpák beszerelve a zárkákban, még ott sem, ahol ő volt elhelyezve. A tanú arról nyilatkozott, hogy 60 W-os izzó világított, ami a zárka általános világításához gyenge volt, de az éjszakai ellenőrzés során felkapcsolva erős fényt bocsátott ki. Az igaz, hogy nem volt a zárkatársa, de vallomása az alperes HESS-lámpák beszerelésével kapcsolatos előadásait megkérdőjelezi.

[26] Az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a tanú vallomását és ő az egyetlen, aki a meghallgatott tanúk közül nem az alperes alkalmazottja. Speciális helyzete miatt személyes előadása, (tanú 3. neve) tanú vallomása is egyértelmű abban, hogy a zárkák jelentős részében

nem volt HESS-lámpa beszerelve, és 60 W-os izzó felkapcsolásával tett eleget alperes az ellenőrzési kötelezettségének.

[27] Fenntartotta, egyszerű szemlével ellenőrizhető a felek állítása a HESS-lámpákkal kapcsolatban, melyre indítványt is tett.

[28] Nyilvánvaló, hogy éjszaka 16 alkalommal egy 60 Watt fényerejű lámpa felkapcsolása is zavarja a nyugodt pihenést, alvást, ami nyilvánvalóan személyiségromboló.

[29] Az anyagi jogi jogsértés körében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a keresetében hivatkozott rPtk. 76. §, 84.§ (1) bekezdés e) pontját, 339. § (1) és 355. § (1) bekezdését. A bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításához elegendő annak bizonyítása, hogy a másik fél magatartása a jog által védett személyiségi érdekkörbe történő behatást jelent. Amennyiben ez igazolódik, akkor a másik félnek kell ellenkező bizonyítást tennie.

[30] Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Bv.tv. 9. § (1) bekezdését is, valamint az Európa Tanács Rec (2006.) 2. számú ajánlását a börtönszabályokról.

[31] Kérte az alperes részére megállapított ügyvédi munkadíj mérséklését az IM. r. 3. § (6) bekezdésre hivatkozással, mert az nem áll arányban a ténylegesen végzett ügyvédi tevékenységgel.

[32] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperes másodfokú perkölségeiben történő marasztalását kérte. Utóbbi körében az IM r. 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján kérte költségei megállapítását azzal, hogy jogi képviselője áfa körbe tartozik.

[33] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, abból levont jogi következtetései helyesek, a bizonyítékok megfelelően kerültek értékelésre, és eljárásjogi szabály megsértésére sem került sor.

[34] A megismételt eljárásban sem bizonyította felperes, hogy 13 éven keresztül minden éjszaka 16 alkalommal 60-100 W-os teljesítményű izzóval végezte az éjszakai ellenőrzéseket. A meghallgatott tanúk a felperes állításával ellentétes nyilatkozatot tettek.

[35] Tájékoztatta a felperest jogairól, azzal, hogy erre vonatkozó hivatkozást korábban egyszer sem adott elő. E tényállítást a másodfokú eljárásban a Pp. 373. §-a alapján nem vehető figyelembe.

[36] Nem felel meg a valóságnak az a felperesi állítás sem, hogy ahol a felperes volt elhelyezve, nem volt kiépítve a HESS-lámpa, melyet a meghallgatott tanúk cáfoltak. Az sem felel meg a valóságnak, hogy minden nap 16 alkalommal kapcsolták fel a világítást, melyre vitatása ellenére a felperes bizonyítást nem ajánlott fel.

[37] Nem felel meg a valóságnak az az állítás sem, hogy 2019. májusában került felszerelésre a HESS-lámpa azzal, hogy a felperes előadása pontatlan, mert nem jelölte meg, hogy melyik zárkára vonatkozik az állítása. (tanú 3. neve) tanúvallomása ellentmondásos, mert egyfelől elismerte, hogy külön hálózaton volt a zárkavilágítás, külön hálózaton az éjszakai világítás. Ezt követően pedig a tanú állítása szerint nem volt kiépítve az éjszakai ellenőrzésre szolgáló világítás. A tanú állítása szerint is csak 2018-tól kezdett el villanyszerelő munkát végezni, ezt megelőző időszakra nyilatkozatot tenni nem tudott.

[38] Utalt arra, hogy (tanú 3. neve) tanú 2020-tól több pert indított vele szemben, akivel jelenleg is perben áll. Erre tekintettel elfogulatlan tanúvallomás tőle nem várható.

[39] A fogvatartás biztonsága érdekében alkalmazott zárkabiztonsági világítás (HESS-lámpa) olyan intézkedés, amelyet a jogszabály alapján kell és szükséges alkalmazni olyan időszakban, amikor a fogvatartottak éjszakai körülmények között sötétben pihennek.

[40] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság teljeskörű bizonyítást folytatott le, a megállapított tényállás megalapozott, és abból okszerű jogkövetkeztetésre jutott.

[41] Előadta, hogy a felperes konkrét hátrány bekövetkezését nem nevezte meg, nem igazolt olyan mértékű immateriális hátrányt, amely indokolná a sérelemdíj iránti igényét. Maga adta elő, hogy az éjszakai ellenőrzések miatt panaszával orvos, pszichológust nem keresett fel, panaszt, kérelmet nem terjesztett elő. Keresetében előadta ugyan, hogy személyiségromboló hatást tulajdonít az ellenőrzéseknek, ezen túl továbbiakat nem adott elő.

[42] Nincs olyan előadása, amely indokolná a sérelemdíj fizetésre jogosultságát. Ezt alátámasztja, hogy 2006. februárjától 2019. december 12. napjáig terjedő időszakban állt fenn az állítása szerinti jogsérelem, melynek ellenére igénnyel, bejelentéssel nem élt.

[43] Nem állapítható meg a jogsértő magatartással okozott felperes által állított hátrány bekövetkezése, figyelemmel a felperes személyére, a jogsértés jellegére, környezetére gyakorolt hatására.

Az ítéltábla döntése és annak indokai

[44] A fellebbezés nem alapos.

[45] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemi – keresetet elutasító – döntésével egyetért.

[46] A fellebbezésben előadottakra figyelemmel az ítéltábla az alábbiakat emeli ki:

[47] A felperes fellebbezésében hivatkozott az elsőfokú eljárás szabályainak megsértésére. E körben az ítéltábla kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság a megelőző hatályon kívül helyező végzésben előírt bizonyítást lefolytatta, tanúként hallgatta meg (tanú 3. neve)t, illetve – a felperes állításával szemben – a felperest is személyesen meghallgatta (1.P.20.226/2022/9. számú jegyzőkönyv).

[48] Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot mérlegelte, a peres felek előadásaival egybevetve azokat okszerűen értékelte, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a keresetben állított alperesi személyiségi jogot sértő magatartás megvalósulása nem bizonyított.

[49] Az ítéltábla hangsúlyozza, önmagában az a tény, hogy (tanú 1. neve) és (tanú 2. neve) tanúk az alperes alkalmazottai, illetőleg (tanú 3. neve) az alperessel perben áll, még nem teszi őket elfogulttá, egyéb, az elfogultságukat megalapozó objektív tény hiányában. Utóbbira a felperes sem hivatkozott. Ezért a tanúvallomások tartalmát helyesen vette figyelembe az elsőfokú bíróság. A tanúvallomások értékelése kapcsán az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel az ítéltábla egyetért, azt megismételni nem kívánja. Kiemeli az ítéltábla, hogy maga a felperes is ellentmondásos tényelőadásokat tett az állított alperesi jogellenes magatartást illetően amikor előadta: „Lehetséges, hogy volt alacsonyabb erősségű lámpatest is, de 60-100 W-ost kapcsolták fel” (P.21.580/2019/12.). (tanú 3. neve) tanúvallomása kapcsán értékelendő volt az is, hogy a felperessel zárvatársak nem voltak, a tanú által előadottak általános kijelentések voltak, nem feleltethetők meg a felperes által lakott konkrét zárkáknak az ott megvalósult éjszakai ellenőrzéseknek.

[50] Az ítéltábla rámutat, nem sértett szabályt az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a felperes által indítványozott szakértői bizonyítást mellőzte, mert az csak abban az esetben merülhetett volna fel, ha a személyiségi jogsértés megvalósulása bizonyított. A szakértői bizonyítást a felperes ugyanis a jogsértő magatartás fizikai, pszichés állapotára, ellenálló képességére kér

[51] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a Pp. 279. §-ában írtakat nem sértette meg és nincs indok az ítélet 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezésének.

[52] Az elsőfokú bíróság tehát érdemben helyesen döntött, amikor az állított személyiségi jogsértés bizonyítottságának hiányában a keresetet elutasította.

[53] A fellebbezés nem alapos az elsőfokú perköltség összegét illetően sem. Az alperes felszámította (P.21.580/2019/2.) bruttó 749.300 Ft-ban költségét az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára utalással, ehhez az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyező végzésben megállapított 50.000 Ft + 150.000 Ft másodfokú perköltséget hozzászámítva helyesen állapította meg a 949.300 Ft költséget. Ezen összeget az ítéltábla sem tekintette eltúlzottnak, a többször – háromszor – folytatott elsőfokú eljárásban kifejtett alperesi tevékenységhez mérten, figyelemmel a beadványok számára és a tárgyaláson való részvételre.

[54] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[55] A felperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett 1.040.000 Ft másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

[56] A másodfokú eljárásban pervesztes felperest kötelezte az alperes részére 150.000. Ft + áfa (bruttó 190.500 Ft) összegű másodfokú eljárási költség megfizetésére a Pp. 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel az IM rendelet 3. § (1) bekezdés b) pontja, valamint (5) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban kifejtett munkamennyiség figyelembevételével állapította meg annak összegét.

Szeged, 2023. május 31.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
előadó bíró

Dr. Lengyel Nóra sk.
táblabíró